

ICONOGRAMA

Dijous 17 de juny va tenir lloc a quarts de vuit a la llibreria Central del Raval la presentació d'*Iconograma*, l'últim llibre de Màrius Sampere. L'autor establert a Santa Coloma de Gramenet inaugura l'editorial La Garúa, segell amb què el jove editor colomenc Joan de la Vega –que dirigeix també *L'Esguard*– publicarà obres en castellà o en edició bilingüe català-castellà.

Marga Codina, estudiant de l'obra del poeta, va posar de relleu la novetat d'*Iconograma* pel fet que suposa un canvi de llengua de l'autor, qui, tret de les temptatives de la seva etapa d'estudis, entre 1939 i 1949, només havia escrit poesia en català. Els poemes s'han concebut i escrit en castellà i l'autor n'ha fet versions lliures que acompanyen els originals en castellà. El motiu d'aquesta incursió en una literatura aliena no és un altre que el de cercar un públic més ampli, atès que el llibre es distribuirà a tot Espanya.

Per la seva part, David Castillo, director del suplement de cultura de *l'Avui* i també poeta, va ironitzar sobre la sobtada xenoglòssia de Sampere. Va dir en broma que Sampere repapiejava (potser com Francesc Pujols, qui va escriure també en castellà cap al final del seus dies), i va ponderar la tasca de Joan de la Vega, a qui qualificà amigablement d'editor suïcida.

Castillo va destacar del veterà poeta la capacitat d'aplegar metafísica i quotidianitat. D'aquesta manera, s'associa a Vinyoli, Blai Bonet, Palau i Fabre o Jordi Sarsanedes en allò que definí com "l'esplendor de la senzillesa". La poesia de Sampere és una poesia que canvia la vida, tal i com demanava l'imperatiu rimbaldià. Tanmateix, no està adreçada als erudits ni als filòlegs, sinó a qualsevol lector de poesia, atès que l'experimentalisme que s'hi pugui trobar és una experimentalisme "ma non troppo", atemperat: el d'aquell que s'escolta a si mateix i que

també vol fer-se escoltar. Castillo també va destacar que el llibre, tot i que és una muntanya russa d'emocions, en acabat produeix alegria. El poeta i periodista va tancar la seva intervenció dient que Màrius Sampere és l'orgull de molts que escriuen en català.

L'autor, tercer membre de la taula que presidia l'acte, va començar la seva intervenció tot ressaltant quant tenia de prova a si mateix el fet d'haver escrit en castellà. Aquest pas al castellà, que l'autor considera que ha fet patint una mica, el titllà de legítim, perquè no està traduït al castellà, i reeixit, perquè es considera satisfet amb el resultat. Cal ressenyar que Màrius Sampere començà a trenta-cinc anys amb el català i que el seu primer llibre de versos obtingué el prestigiós Premi Carles Riba l'any 1963 per *L'home i el límit*.

Acte seguit va tenir lloc la lectura de poemes a càrrec del propi autor, que llegí en català, i Marga Codina, que llegí les respectives versions castel·lanes.

[Màrius Sampere i Passarell (Barcelona, 1928) és autor dels llibres de poemes com *L'home i el límit* (1968), *Samsara* (1982), *L'ocell que udola* (1990), *La taula i les estrelles* (1992), i l'antologia poètica *Si no fos en secret* (1999). Entre molts altres guardons, ha rebut el Premi Nacional de Cultura, el Premi Ciutat de Barcelona, el Serra d'Or de la crítica, la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Barcelona i la Creu de Sant Jordi].